

Ιος* - Εφημερίδα των Συντακτών

Ο Φίρερ Μιχαλολιάκος γράφει με ψευδώνυμο όσα δεν θέλει να ομολογήσει δημόσια. Και τα κείμενά του είναι εξαιρετικά αποκαλυπτικά εν όψει της δίκης της Χρυσής Αυγής.

Πριν από τις συλλήψεις των ηγετικών στελεχών της Χρυσής Αυγής είχαμε αποκαλύψει την ύπαρξη ενός βιβλίου το οποίο σε μεγάλο βαθμό περιλαμβάνει το κρυφό πρόγραμμα της ναζιστικής οργάνωσης. Ο τίτλος του βιβλίου είναι «Ομάδα Κρούσεως Λόγχη» και το υπογράφει κάποιος Νίκος Εξαρχος. Το περιεχόμενο του βιβλίου είναι ανατριχιαστικό. Πρόκειται για ένα πραγματικό «πολιτικό πρόγραμμα» τρομοκρατικής ναζιστικής οργάνωσης, το οποίο είναι εξαιρετικά διαφωτιστικό για την πραγματική δράση της και τη στρατηγική της για την κατάκτηση της εξουσίας.

Αποκαλύπτουμε σήμερα ότι το όνομα Εξαρχος είναι απλά ψευδώνυμο. Και πίσω απ' αυτό δεν κρύβεται κανένας άλλος παρά ο ίδιος ο Αρχηγός, ο Νίκος Μιχαλολιάκος! Η πληροφορία αυτή είναι βέβαια κοινό μυστικό στο εσωτερικό της οργάνωσης, αλλά μέχρι πολύ πρόσφατα δεν διαθέταμε τα στοιχεία για να το αποδείξουμε.

Ποιος είναι ο Νίκος Εξαρχος

Η ταυτοποίηση του ονόματος Εξαρχος με τον Αρχηγό της Χρυσής Αυγής προκύπτει χωρίς καμιά αμφιβολία από τον συνδυασμό των κειμένων που υπογράφουν αυτοί οι δύο υποτίθεται διαφορετικοί άνθρωποι. Κατ' αρχάς το όνομα Εξαρχος εμφανίζεται κατά καιρούς ως συγγραφέας κειμένων στα έντυπα της οργάνωσης, ενώ ο ίδιος δεν συμμετέχει σε καμιά δημόσια πολιτική δραστηριότητα της οργάνωσης. Είναι ένα πρόσωπο-φάντασμα, τα κείμενα του οποίου όμως έχουν ιδιαίτερη προβολή. Πιο πρόσφατη παρουσία του σημειώνεται στο «θεωρητικό» περιοδικό που εκδίδει η Χρυσή Αυγή με το όνομα «Μαϊάνδρος» από τον Δεκέμβριο του 2012.

Για το ζήτημα που μας ενδιαφέρει, πρέπει να σημειώσουμε την ιδιαίτερη προβολή που είχε το βιβλίο του Εξαρχου από το 2001 που εκδόθηκε. Διαφήμιση δυσανάλογη σε σχέση με ένα απλό μυθιστόρημα, γραμμένο από κάποιον «άγνωστο». Αλλά ακόμα μεγαλύτερη προβολή είχε ένα

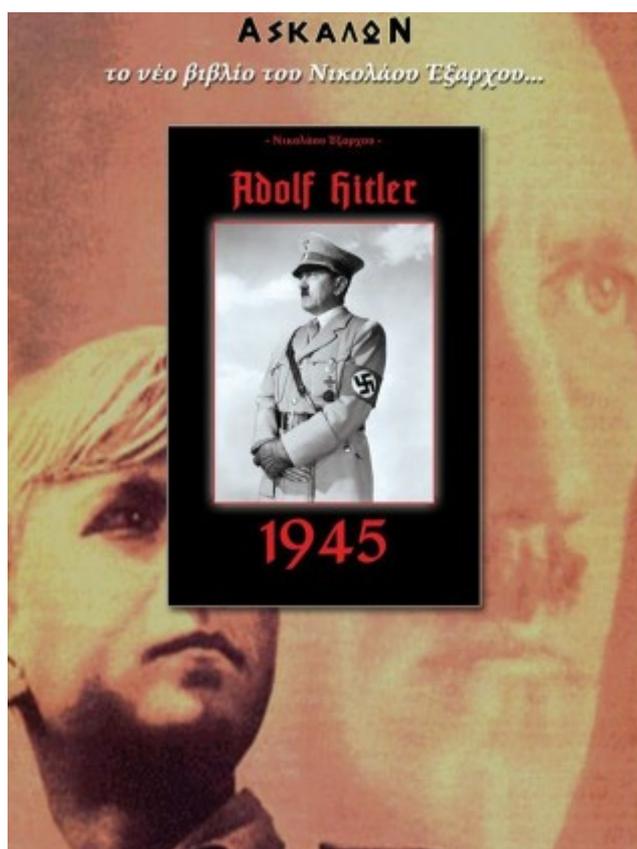
δεύτερο βιβλίο του Νίκου Εξαρχου, το οποίο επρόκειτο να εκδοθεί το 2007. Το βιβλίο αυτό άρχισε να διαφημίζεται από το περιοδικό της οργάνωσης το καλοκαίρι εκείνης της χρονιάς. Στο οπισθόφυλλο του τχ. 133 της «Χρυσής Αυγής» (Ιούλιος-Αύγουστος 2007) προβάλλεται το βιβλίο ως εξής: «Κυκλοφορεί σύντομα από τις εκδόσεις Ασκαλών το νέο βιβλίο του Νικολάου Εξαρχου “Adolf Hitler, 1945”». Στο ίδιο τεύχος δημοσιεύεται δισέλιδη προδημοσίευση με τη σημείωση ότι «πρόκειται να κυκλοφορήσει μέσα στους επόμενους δύο μήνες». Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι στο εσωτερικό του περιοδικού προβάλλεται διαφορετικό εξώφυλλο του υπό έκδοση βιβλίου, σημάδι ότι ακόμα δεν είχε αποφασιστεί η τελική του μορφή.

Το σίγουρο είναι ότι το περιεχόμενό του θα ήταν σκληρά ναζιστικό. Αλλωστε εκείνη την περίοδο (καλοκαίρι του 2007) η οργάνωση βρισκόταν σε φάση εσωτερικής αναδίπλωσης. Η Χρυσή Αυγή από το συνέδριό της τον Απρίλιο του 2007 είχε υιοθετήσει το σύνθημα «Εναντίον όλων», ενώ ο Μιχαλολιάκος με άρθρο του στην εφημερίδα της οργάνωσης δήλωνε ότι όχι μόνο δεν πρόκειται να κατέβει στις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2007, αλλά ούτε καν θα ψηφίσει: «Ψήφισα για πρώτη φορά το 1994 σε ηλικία 37 ετών, γιατί τότε συμμετείχε στις εκλογές η Χρυσή Αυγή και ψηφισα μόνον τις φορές εκείνες που συμμετείχε καθ’ οιονδήποτε τρόπο η Χρυσή Αυγή. Δεν βρίσκω άλλο λόγο για να συμμετέχω στην ψηφοφορία που λαμβάνει χώρα κατά καιρούς στην πατρίδα μας. Όσο περισσότερο περνούν τα χρόνια, μάλιστα, τόσο και περισσότερο “ακραίος” “φασίστας” ή όπως αλλιώς θέλετε να το πείτε γίνομαι. Υπάρχει πολιτική πέρα από τις κάλπες του Σεπτεμβρίου του 2007; Βεβαίως και υπάρχει! Εάν κατορθώσουμε να γίνουμε οι οδηγητές της οργής του λαού μας, θα είμαστε οι τελικοί νικητές» (5.9.2007).

Το αντικείμενο του βιβλίου ήταν οι τελευταίες ώρες του Τρίτου Ράιχ και του Αδόλφου Χίτλερ στο πολιορκημένο Βερολίνο του 1945. Σκοπός του ήταν να παρουσιάσει την «Πολιτική Διαθήκη» του Χίτλερ και να εξυμνήσει τον Φίρερ, μέσα από κείμενα του διαβόητου Μάρτιν Μπόρμαν.

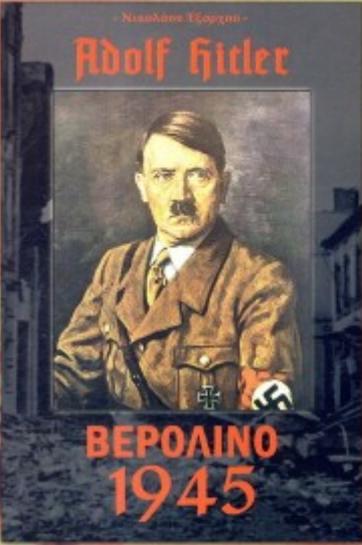
Την τελευταία στιγμή, όμως, ο Αρχηγός δείλιασε ή άλλαξε την απόφασή του. Το προαναγγελθέν βιβλίο-ύμνος στον Χίτλερ δεν εκδόθηκε ποτέ. Χωρίς καμιά εξήγηση, οι διαφημίσεις εξαφανίστηκαν από τα επόμενα τεύχη των εντύπων της οργάνωσης. Και ξαφνικά, έναν χρόνο αργότερα, εκδόθηκε ένα άλλο βιβλίο, με συγγραφέα τον Νίκο Μιχαλολιάκο και τίτλο «Από τις στάχτες του Βερολίνου στη... “παγκοσμιοποίηση”» (εκδόσεις Νέα Σπάρτη, όπως είχε μετονομαστεί το εκδοτικό της ναζιστικής οργάνωσης, έχοντας μάλιστα έμβλημα το «NS», παραπέμποντας ευθέως στο γερμανικό Nazionalsocialismus). Αυτό το βιβλίο ενσωμάτωσε όλη τη φιλοχιτλερική μυθολογία για το τέλος του Φίρερ το

1945. Και το σημαντικότερο: όπως αποδεικνύεται από μια απλή αντιπαραβολή με την προδημοσίευση του βιβλίου του Εξαρχου που δεν κυκλοφόρησε ποτέ, το περιεχόμενο αυτών των δύο βιβλίων ταυτίζεται απολύτως. Καταγράφουμε στην τύχη ένα μικρό απόσπασμα κοινό στα δύο βιβλία: «Πιστός στο πνεύμα του Λαού του ο Χίτλερ τίμησε στο ακέραιο τις γραμμένες με αίμα αυτές λέξεις, αποδεικνύοντας πως αυτό που μετρά πάνω απ' όλα στην Ιστορία είναι το παράδειγμα».

Πρόκειται για την πιο αδιάσειστη απόδειξη ότι πίσω από το όνομα Εξαρχος κρύβεται ο ίδιος ο Μιχαλολιάκος. Γιατί βέβαια ουδέποτε ο αδιαφιλονίκητος και ισόβιος Αρχηγός της οργάνωσης θα διανοούνταν να αντιγράψει ήδη δημοσιευμένο κείμενο κάποιου άλλου τυχαίου συναγωνιστή του. Εξάλλου ο Μιχαλολιάκος το ομολογεί μόνος του στο βιβλίο τού 2008: «Ο αρχικός σκοπός του βιβλίου αυτού, που είναι το πρώτο στη σειρά Αντι-Ιστορία, ήταν να ασχοληθεί αποκλειστικά και μόνο με το κείμενο της “Πολιτικής Διαθήκης”. Μοιραία όμως ξέφυγε από τον σκοπό αυτό, αφού υποχρεωτικά θα έπρεπε να αναζητηθούν τα ιστορικά εκείνα στοιχεία για τα όσα ο Αδόλφος Χίτλερ αναφέρει σχετικά με την περίοδο των ετών

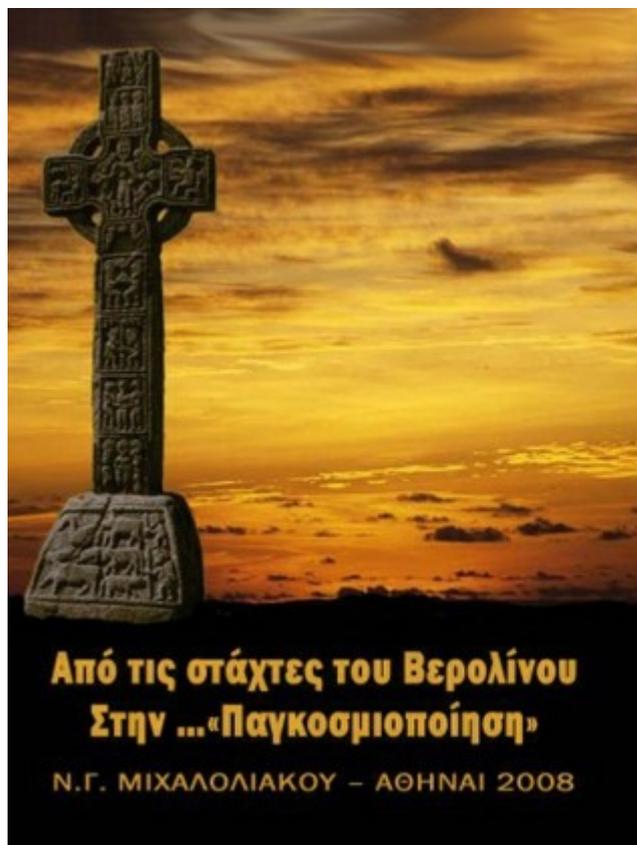
1933-1945».

- Νικόλαος Τσουκάλας -
Adolf Hitler
ΒΕΡΟΛΙΝΟ 1945

«...Οι τοίχοι του Βερολίνου τις ημέρες εκείνες ήταν γεμάτοι αφίσες με το σύνθημα «Τα τείχη πέφτουν—η καρδιά μας όμως όχι». Πιστός στο πνεύμα του Λαού του ο Φύρερ γύρισε στο ακέραιο τις γραμμένες με αίμα αυτές λέξεις, αποδεικνύοντας πως αυτό που μετρά πάνω απ' όλα στην Ιστορία είναι το παράδειγμα.»

Σης αρχές του Φεβρουαρίου του 1945 ήταν πιο φανερό ότι η επίθεση στις Αρδέννες, που είχε σκοπό να ρίξει τους Αγγλοαμερικανούς στην Ελλάδα, είχε αποτύχει. Ελάχιστες εβδομάδες μετά οι Σοβιετικοί διαβαίνουν τον Ωντερ και ροδίζουν προς την καρδιά της Γερμανίας. Από τις αρχές του Φεβρουαρίου μέχρι τις 2 Απριλίου του 1945 ο Αρχηγός του Γ΄ Ράιχ υπεγορεύει κάποιες σκέψεις του στον Μάρτυν Μπόρμαν. Είναι τις εξαιρετικά σημαντικές, αφού μπροστά στη σκληρή πραγματικότητα του θανάτου που έρχεται δεν υπάρχουν πλέον προσχήματα. Η Αλήθεια λέγεται ξεκάθαρα! Μία από αυτήν την Αλήθεια βλέπουμε η πραγματικά

Το δεύτερο αυτό βιβλίο έχει πιο «ήπια» εξωτερική μορφή από εκείνη που είχε σχεδιαστεί για το αρχικό. Δεν υπάρχει ούτε η λέξη Χίτλερ στο εξώφυλλο ούτε η προσωπογραφία του Φίρερ. Το περιεχόμενο βέβαια παραμένει φανατικά φιλοχιτλερικό. Αλλά φαίνεται ότι η μεταστροφή της οργάνωσης σε πιο «κοινοβουλευτικό» εξωτερικό περίβλημα απαιτούσε τη συγκάλυψη των πιο ακραίων εξωτερικών γνωρισμάτων της. Δεν ξεχνάμε ότι ενώ το 2007 η Χρυσή Αυγή απείχε με τόση «αηδία» (είναι τα λόγια του Αρχηγού) από τις βουλευτικές εκλογές, το 2009 κατέβηκε τόσο στις ευρωπαϊκές (στις 7.6.2009, 23.609 ψήφοι, 0,46%) όσο και τις εθνικές εκλογές (στις 4.10.2009, 19.624 ψήφοι, 0,29%).

Εδώ πάντως δεν μας απασχολεί αυτή η μεταστροφή από το ανοιχτά ναζιστικό 2007 στο κάπως συγκαλυμμένο 2008, όσο το γεγονός πως χάρη σ' αυτή τη συγκυρία αποκαλύπτεται ότι Εξαρχος και Μιχαλολιάκος είναι το ίδιο πρόσωπο ή τουλάχιστον ο Αρχηγός χρησιμοποιεί και τα δύο ονόματα όταν γράφει τα πονήματά του. Εχοντας δεδομένη την ταυτότητα του συγγραφέα, το μυθιστόρημα «Ομάδα Κρούσεως Λόγχη» που κυκλοφόρησε ο Μιχαλολιάκος το 2001 με το ψευδώνυμο Ν. Εξαρχος παίρνει εφιαλτικές διαστάσεις.

Το πρόγραμμα της Λόγχης

Ασφαλώς πρόκειται για φαντασιώσεις του Αρχηγού. Όμως ταυτόχρονα περιέχει όλα τα κρυφά πολιτικά μηνύματα τα οποία θα ήθελε να περάσει στους φανατικούς του οπαδούς. Αν το διαβάσει κανείς έχοντας υπόψη τον πραγματικό συγγραφέα, τότε διαπιστώνει όσα η οργάνωση επιχειρεί τόσο καιρό να κρύψει. Πολύτιμες πληροφορίες αντλεί ο αναγνώστης και για τον τρόπο που αντιλαμβάνονται οι χρυσαυγίτες τη νομιμότητα, τη δικαιοσύνη και το ενδεχόμενο να τεθεί η οργάνωσή τους εκτός νόμου. Δεν είναι ανάγκη να διαθέτει κανείς μεγάλη φαντασία για να αντιληφθεί τα παρακάτω:

1. Η «Ομάδα Κρούσεως Λόγχη» που αναφέρεται δεν είναι τίποτε άλλο παρά η ίδια η Χρυσή Αυγή. Περιγράφεται με σαφήνεια μια ημιπαράνομη οργάνωση, με ναζιστικό προσανατολισμό και στρατηγικό στόχο την πολιτική επικράτηση μέσα από συνωμοτικό πραξικόπημα στις Ενοπλες Δυνάμεις.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΣΚΑΛΩΝ - ΛΟΓΧΗ

ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ
Α. ΜΑΚΚΙΝΘΑΝΤ
ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ
15 ευρώ

Γεωργίου Γράβα-Δαγενά, "ΑΓΙΩΝ ΕΘΝΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ" Βαρύ

ΟΜΑΔΑ ΚΡΟΥΣΕΩΣ ΛΟΓΧΗ
Ν. ΤΕΚΛΩΝ
ΟΜΑΔΑ ΚΡΟΥΣΕΩΣ ΛΟΓΧΗ Τετράρι

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΒΑΡΩΝΟΣ
ΚΑΙΟΣ ΠΟΣ ΣΚΟΤΙΣΤΗΣ
7 ευρώ

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΒΑΛΛΑΔΑ
8 ευρώ

ΧΙΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΙΤΛΕΡ
Λούν Αρτσιβαλά
8 ευρώ

Τα βιβλία των εκδόσεων ΛΟΓΧΗ και ΑΣΚΑΛΩΝ
θα τα βρείτε: ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 14
(ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ) ΑΘΗΝΑ 2103611590
ΠΕΜΠΤΗ 10.00-14.30
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10.00-20.00
και ΣΑΒΒΑΤΟ 10.00-14.30

τηλεφωνικές παραγγελίες 0942416220

εμβατήριο των χιτλερικών Ταγμάτων Εφόδου, το τραγούδι του Χορστ Βέσελ (Horst-Wessel-Lied), γνωστό και ως «Ορθό το Λάβαρο» (Die Fahne Hoch). Η φράση περιλαμβάνεται και στις δύο χρυσαυγίτικες εκδοχές: «Ψηλά οι Σημαίες», λέει η Λόγχη, «Ορθό το Λάβαρο», η Χρυσή Αυγή. Ας σημειωθεί ότι το εμβατήριο αυτό έγινε και επίσημος ύμνος του γερμανικού ναζιστικού κόμματος, του NSDAP, ενώ από το 1933 που ήρθε στην εξουσία ο Χίτλερ το καθιέρωσε με νόμο και ως επίσημο ύμνο του κράτους, ενώ το 1934 εκδόθηκε διάταγμα, σύμφωνα με το οποίο οι πολίτες υποχρεούνταν να υψώνουν το δεξί χέρι στον γνωστό χιτλερικό χαιρετισμό, μόλις ακουγόταν ο στίχος Die Fahne Hoch. Πιστό σ' αυτό το διάταγμα, το κείμενο του Εξαρχου-Μιχαλολιάκου εμφανίζει τα μέλη της Λόγχης να χαιρετούν με το δεξί χέρι υψωμένο καθώς τραγουδούν την εξελληνισμένη παραλλαγή του εμβατηρίου.

2. Το μυθιστόρημα του Εξαρχου-Μιχαλολιάκου δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για τη ναζιστική συγκρότηση της Λόγχης-Χρυσής Αυγής. Ο κεντρικός ήρωας που πρωτοεμφανίζεται ως σκληροτράχηλος λοχίας του στρατού σε μονάδα κοντά στα ελληνοτουρκικά σύνορα, ο Αλέξης Πετρίδης, φέρει τατουάζ με τον αγκυλωτό σταυρό στο μπράτσο και από κάτω τις λέξεις «Ζήτω ο θάνατος» (σ. 66). Είναι βέβαια μια ακόμα επιβεβαίωση για την πραγματική σημασία των ναζιστικών συμβόλων στη συγκρότηση της Χρυσής Αυγής. Η αφήγηση αυτή γελοιοποιεί και τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς του Κασιδιάρη, ο οποίος φέρει ακριβώς το ίδιο τατουάζ με τον Αλέξη Πετρίδη, ότι δήθεν πρόκειται για αρχαιοελληνικής έμπνευσης σύμβολο.

Σύμφωνα με το μυθιστόρημα, ο λοχίας οργανώνει μια δολοφονική επίθεση εναντίον Τούρκων στρατιωτών, προκειμένου να εκτονώσει τα εθνικά του απωθημένα. Όταν τον συναντά ύστερα από καιρό ο αφηγητής του βιβλίου, ο Πετρίδης είναι εφοπλιστής και ως τέτοιος αναλαμβάνει τη χρηματοδότηση και την ηγεσία της Λόγχης. Κάθε συνειρμός, δεκτός. Και σ' αυτή τη συνάντηση γίνεται πάλι αναφορά στο τατουάζ-σύμβολο της σβάστικας.

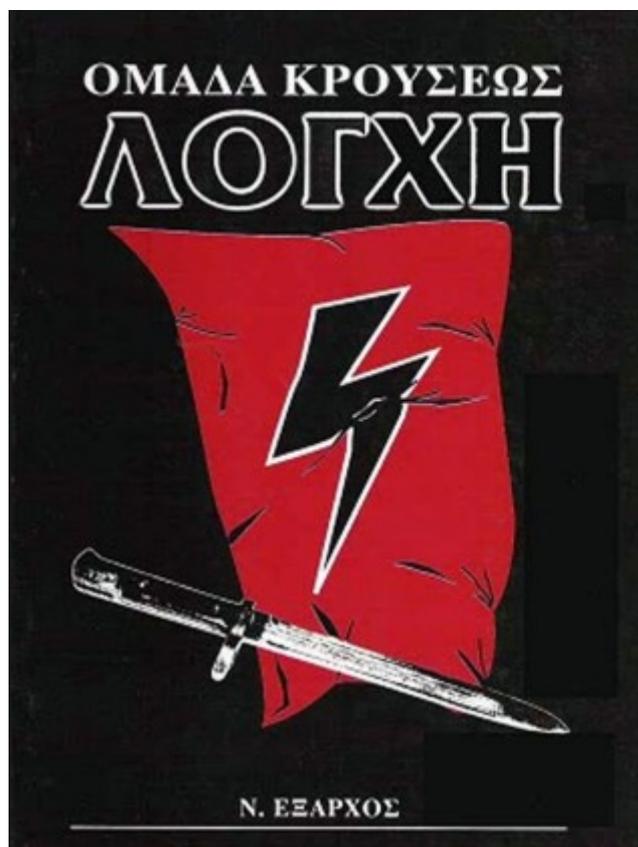
3. Η συγκρότηση της Λόγχης βασίζεται αρχικά σε διανομή φασιστικών εφημερίδων και μαχαιρώματα των πολιτικών αντιπάλων, μέσω της οργάνωσης «Σοσιαλιστική Πατριωτική Ένωση» (και εδώ ακόμα είναι εμφανής η αναφορά στον εθνικοσοσιαλισμό). Η οργάνωση αυτή τίθεται εκτός νόμου, προφυλακίζονται οι ηγέτες της και έτσι προκύπτει η δολοφονική Λόγχη. Αλλά έχει ενδιαφέρον και η περιγραφή των τύπων που στρατολογεί η Λόγχη-Χρυσή Αυγή. Περιγράφεται μια ομάδα με το όνομα «Νεκροκεφαλή» (άλλη μια αναφορά στο γερμανικό Totenkopf, σύμβολο των Ες Ες, που πολύ συχνά κοσμεί την αμφίεση του Μιχαλολιάκου), την οποία «αποτελούσαν νέα παιδιά, με ξυρισμένα μαλλιά, που φορούσαν μαύρα ρούχα και μια ασημένια νεκροκεφαλή στο πέτο. Προερχόντουσαν κυρίως από τις υποβαθμισμένες συνοικίες της Αθήνας και ήταν όλοι τους λάτρεις ενός μοντέρνου είδους μουσικής που το

κατηγορούσαν σαν ρατσιστικό και σατανικό. Κτυπούσαν ξαφνικά εκεί που δεν τους περίμενε κανείς με ρόπαλα του μπείζμπολ και εξαφανιζόντουσαν πριν προλάβει να επέμβει η αστυνομία. [...] Η ομάδα Λόγγη κατόρθωσε και διείσδυσε και μπόρεσε να πάρει από τα νέα αυτά παιδιά, που σερνόντουσαν και κυλιόντουσαν μέσα στο αίμα χωρίς σκοπό, τους καλύτερους, τους πιο γενναίους και πιο σοβαρούς» (σ. 103). Μια αυθεντική ερμηνεία της προσέγγισης της Χρυσής Αυγής στο κίνημα Black Metal και Blood and Honour.

Από την εξιστόρηση δεν λείπει και ένας καταζητούμενος «εγκληματίας φασίστας», ο Τηλέμαχος Καραγεωργίου, τιμητική αναφορά του Εξαρχου-Μιχαλολιάκου στον τότε καταζητούμενο υπαρχηγό του Περίανδρο. Ο Καραγεωργίου εμφανίζεται σε άλλο σημείο να εκφωνεί τον λόγο σε παράνομη σύναξη της Λόγγης με καθαρά χρυσαυγίτικες θέσεις, προκειμένου να δικαιολογήσει την καταφυγή στην πολιτική βία και τα όπλα: «Έχουν κατακτήσει τον λαό μας ένα κοπάδι ζώα χωρίς ιδανικά. Σίγουρα θα ήταν καλύτερο και για εμάς ευκολότερο να πετύχουμε στον σκοπό μας χωρίς βία, χωρίς όπλα, με αγώνα πολιτικό. Όμως όλοι γνωρίζουν πολύ καλά πως δεν μας αφήνουν. Όλες τις εφημερίδες και τους τηλεοπτικούς σταθμούς τις έχουν αγοράσει άνθρωποι των Εβραίων, που κατευθύνουν την κοινή γνώμη εναντίον μας. Εάν τολμήσουμε να πούμε έστω και μία λέξη, αμέσως στήνουν εναντίον μας ψεύτικες κατηγορίες και μας θέτουν στο περιθώριο. [...] Σύντροφοι, δεν απέμεινε για εμάς κανένας άλλος δρόμος από τον δρόμο της τιμής και της μάχης» (σ. 90). Ακολούθησε όρκος, σαν κι αυτόν που δίνουν οι χρυσαυγίτες μετά την πρώτη τους δοκιμασία στους «πυρήνες υποδοχής» της οργάνωσης.

4. Η επόμενη φάση προβλέπει τρομοκρατικές δολοφονίες «αντεθνικών» πολιτικών στόχων. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι και ένας δημοσιογράφος, τον οποίο η οργάνωση δολοφονεί και στέλνει την ακόλουθη απειλητική επιστολή-προκήρυξη σε επίλεκτους αποδέκτες για να αναλάβει την ευθύνη της ενέργειας: «Αγαπητέ κύριε, γνωρίζετε ασφαλώς το θλιβερό τέλος του δημοσιογράφου Μάνου Γερμανού. Ο Μάνος Γερμανός σε όλη τη διάρκεια του δημοσιογραφικού του βίου κατασυκοφαντούσε με τον χειρότερο τρόπο την πατρίδα μας, ήταν σκληρός και αμείλικτος εχθρός οποιουδήποτε υπερασπιζότανε ένα εθνικό θέμα. Γνωρίζουμε πως κι εσείς λειτουργείτε και πράττετε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Πρέπει να ξέρετε πως υπάρχουν κάποιοι που σας παρακολουθούν και που δεν λησμονούν αυτά που κάνετε εις βάρος της Ελλάδος» (σ. 128-9).

Με τον ίδιο τρόπο δολοφονούνται όσοι θεωρούνται εχθροί του έθνους. Προηγούνται πέντε έμποροι ναρκωτικών, τους οποίους η Λόγγη εκτελεί και αναλαμβάνει την ευθύνη της δολοφονίας εφόσον πρόκειται περί «υπανθρώπων» (σ. 110) και ακολουθεί ένας τοκογλύφος (σ. 114). Και βέβαια συγκρούσεις με «μαύρους» για τον έλεγχο του κέντρου της πόλης με

Διαφήμιση της «Ομάδας Κρούσεως Λόγχη», χωρίς όνομα συγγραφέα, αλλά με τον αγκυλωτό στο μπράτσο σε πρώτο πλάνο |

Διαφήμιση της «Ομάδας Κρούσεως Λόγχη», χωρίς όνομα συγγραφέα, αλλά με τον αγκυλωτό στο μπράτσο σε πρώτο πλάνο |

Εχει έρθει πλέον η ώρα να αξιοποιηθούν οι κρυφές επαφές της οργάνωσης με ομοϊδεάτες στον στρατό. Προκειμένου να εξοπλιστεί η Λόγχη, ο Πετρίδης καταφεύγει σε ναζιστές στρατηγούς στη Μόσχα, θυμίζοντας έντονα τις επαφές της Χρυσής Αυγής με τους Ρώσους ακροδεξιούς από τον Ζιρινόφσκι το 1996 μέχρι φέτος τον Ντούγκιν.

6. Το πραξικόπημα τελικά επιχειρείται και είναι επιτυχημένο. «Ημασταν μια χώρα υπό κατοχήν και οι μοναδικοί που δεν μπορούσαν αυτό να το δουν ήταν οι προδότες που μας εξουσίαζαν για λογαριασμό των ξένων. [...] Τα πράγματα πηγαίνανε από το κακό στο χειρότερο και αυτό σίγουρα εξυπηρετούσε τα σχέδιά μας» (σ. 149). Τοποθετούνται άνδρες

της Λόγγης δίπλα στους μνημένους πραξικοπηματίες του στρατού έτσι ώστε αν δειλιάσουν να τους σκοτώσουν. Και το πραξικόπημα ξεσπά με τη δολοφονία του αρχηγού του Σοσιαλιστικού Κόμματος από τη Λόγγη κατά τη διάρκεια μαζικής συγκέντρωσης στην πλατεία Συντάγματος. Κάτι μεταξύ δολοφονίας Λαμπράκη και Δεκεμβριανών. Ήταν η προβοκάτσια που χρειαζόταν η Λόγγη. Ακολουθεί η ανατίναξη του (προδοτικού ασφαλώς) αρχηγείου στρατού και η έξοδος των φιλοναζιστικών τανκς! Το πραξικόπημα επικρατεί μέσα σε ένα λουτρό αίματος. Την κυβέρνηση της Λόγγης αναγνωρίζουν η Ρωσία και το Ιράν. «Τις επόμενες ημέρες 1.619 κρατούμενοι εκτελέστηκαν. Πολιτικοί, μεγαλο-δημοσιογράφοι, άνθρωποι των κυκλωμάτων, ολόκληρος ο σκληρός πυρήνας της εξουσίας ξεκληρίστηκε» (σ. 163).

Πρόκειται για μια αναλυτική περιγραφή (φουσκωμένη φυσικά) των όσων η ίδια η οργάνωση θεωρεί ότι είχε πετύχει μέχρι το 2001 και όσων ετοίμαζε για τα επόμενα χρόνια. Το περιεχόμενο αυτού του βιβλίου είναι μια κυνική ομολογία των στόχων και των μεθόδων της οργάνωσης: μαχαιρώματα, βία, ανοιχτή απειλή, δολοφονία εξωτερικών και εσωτερικών εχθρών, χρηματοδότηση από εφοπλιστές, Και όλα αυτά με την υπογραφή του κ. Εξαρχου, κατά κόσμον Μιχαλολιάκου.

Το δολοφονικό πρότυπο

Δεν είναι βέβαια χρυσαυγίτικη πρωτοτυπία η συγγραφή ακροδεξιού πολιτικού προγράμματος με τη μορφή ενός «μελλοντολογικού» μυθιστορήματος. Στην πραγματικότητα ο Εξαρχος-Μιχαλολιάκος αντιγράφει και μιμείται τον διαβόητο Αμερικανό ακροδεξιό Ουίλιαμ Πιρς (1933-2002), ηγέτη της ρατσιστικής αμερικανικής οργάνωσης National Alliance, ο οποίος συνέγραψε με ψευδώνυμο τα «Ημερολόγια Τέρνερ» το 1978. Το βιβλίο που θεωρείται η βίβλος των ρατσιστών στις ΗΠΑ ενέπνευσε τον Τίμοθι Μακβέι για την πολύνεκρη δολοφονική ανατίναξη του ομοσπονδιακού κτιρίου στο Οκλαχόμα Σίτι το 1995, με 168 θύματα. Και βέβαια, τα «Ημερολόγια» εκδόθηκαν στα ελληνικά από τις εκδόσεις της Χρυσής Αυγής λίγους μήνες αργότερα από το βιβλίο του Εξαρχου. Μάλιστα οι εκδόσεις της οργάνωσης είχαν τότε πάρει το όνομα «Λόγγη», σημάδι ότι ο Μιχαλολιάκος ήθελε να περάσει πάση θυσία το μήνυμα του «Εξαρχου».

Από τα «Ημερολόγια Τέρνερ» εμπνεύστηκε το όνομα και τη δράση της η εγκληματική ρατσιστική οργάνωση The Order στις ΗΠΑ, την οποία υπερασπίζεται η Χρυσή Αυγή με δημοσιεύματά της (βλ. λ.χ., περ. «Αντεπίθεση», τχ. 28, Μάιος-Ιούνιος 2007).

Και βέβαια στα έντυπα της οργάνωσης βρίθουν οι θετικές αναφορές για τον Πιρς και τα «Ημερολόγια Τέρνερ», ενώ δεν παρέλειψε να τον υμνήσει με ειδική νεκρολογία (περ. «Αντεπίθεση», τχ. 10, Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2002).

Διαβάστε

► Νίκος Εξαρχος

«Ομάδα Κρούσεως Λόγχη»

(εκδ. Ασκαλών, Αθήνα 2001)

Το μυθιστόρημα με το κρυφό πολιτικό πρόγραμμα της Χρυσής Αυγής.

► Αντρίου ΜακΝτόναλντ

«Τα Ημερολόγια Τέρνερ»

(εκδ. Λόγχη, Αθήνα 2002)

Το μοντέλο που εν πολλοίς αντέγραψε ο Μιχαολιάκος.

► Νίκος Μιχαολιάκος

«Από τις στάχτες του Βερολίνου στην Παγκοσμιοποίηση»

(εκδ. Νέα Σπάρτη, Αθήνα 2008)

Το βιβλίο που επρόκειτο να δημοσιευτεί με το ψευδώνυμο Εξαρχος και τίτλο «Adolf Hitler, 1945».

► John Sutherland

«Higher Man»

(London Review of Books, 22.5.1997)

Παρουσίαση των «Ημερολογίων Τέρνερ» και αναφορά στις δολοφονικές συνέπειες της

έκδοσής τους.

Επισκεφτείτε

Ιός

«Η αντιστροφή της μεταπολίτευσης. Ένα πολιτικό σενάριο φρίκης και οι συγγραφείς του»

(«Εφημερίδα των Συντακτών», 21.7.2013)

<http://archive.efsyn.gr/?p=77810>

Περιλαμβάνονται αναφορές στο μυθιστόρημα του Ν. Εξαρχου, το οποίο έχει γραφεί από τον ίδιο τον Ν. Μιχαλολιάκο.

***Τάσος Κωστόπουλος, Αντα Ψαρρά, Δημήτρης Ψαρράς**

Πηγή:efsyn.gr